Új munkások a kábelgyárban

— Hát ez lenne az!

A kábelgyárban minden új dolgozót először odavezetnek abba a terembe, ahol a munkahelye lesz. Megmutatják hol, milyen körülmények között dolgozik majd, ha már az üzem »polgára« lesz. Az új dolgozó áll, nézi megfelel-e, méregeti a termet, a munkatársakat és kicsit szorongva a gépeket. Aztán ha szükséges, a művezető biztatására hozzálát, megpróbál egy-két munkafogást, hogy meggyőződjön, megfelelnek-e egymásnak a munka és az ember.

Türelemmel

Az új dolgozók legtöbbje úgy kerül a vállalathoz, hogy másutt már lejárt a szerződése. Kevesebbet vesznek fel úgy, hogy a munkakönyvébe »áthelyezéssel«, vagy »hozzájárulással« bejegyzés van. Önkényes kilépőből van a legkevesebb.

Ahol betanítási időre van szükség, ott a csoportvezető foglalkozik az újonnan jöttel. Megmagyarázza, megmutatja neki a munka fortélyát, a munkafogásokat. Most első esetben lesz szükségük arra, hogy csoportosan tanítsanak be embereket. Úgy tervezik, hogy műanyagüzem tömlőgépeinek kezelésére az odahelyezett nőket függetlenített, a gépet már jól ismerő emberek tanítják majd meg. A művezetők, csoportvezetők szívesen, türelemmel foglalkoznak az új dolgozókkal. Legtöbbje érdeklődik hangulatuk, munkakedvük, családi helyzetükről is.

Szociális körülmények

Eddig minden új dolgozót kényelmes öltöző várt. Most — főként a nőknél — már van egy kis probléma! Igaz, hogy öltözőszekrény van bőven, csak az a baj, hogy nem tudják ezeket hová elhelyezni. A régi öltözőhelyiség már szűknek bizonyult. A szorongatott helyzet csak időleges, csupán néhány hétre okoz gondot. Legkésőbb egy hónap múlva elkészül az átalakítás alatt levő új öltöző.

Nagyon elhúzódtak a megbeszélések, hogy itt az üzem területén alakítsanak egy, az üzemélelmezéshez tartozó konyhát. A környező üzemek dolgozói részére is itt főznének. A helyiség erre megvan, s jó volna, ha minél hamarabb eldőlne a hosszas vita. Most 3 forint 40 fillérért ebédelhetnek az üzem munkásai. A vállalati hozzájárulás 4 forint 40 fillér.

Orvosi rendelő is van az üzemben, belgyógyászati rendelés napi két óra hosszát és nyolc órán keresztül szakképzett ápolónő látja el a rászorultakat. Rajtuk kívül minden üzemrészben tanfolyamot végzett vöröskeresztes aktívák segítenek baj esetén.

Az üzemben két egészségre ártalmas munkakör van. A mikroszeparátor és a bányagyutacs-szigetelő részlegben dolgozók munkaideje hét óra. Itt védőitalokat kapnak a dolgozók.

A keresetről

Tehát szemlátomást nem kerülnek »rossz helyre« azok, akik ide jönnek dolgozni. Az üzem fejlődő és fiatal, a nagy csarnok modern és a benne felszerelt gépek is a legújabb típusúak. A szociális körülmények is megfelelőek. De hát ami igaz, igaz, pénzből él az ember!

Mennyit lehet itt keresni? Úgy nagy általánosságban a nőket 5—5,60 forint, a férfiakat pedig 6—6,50 forint órabérrel veszik fel.

Van egy rendelet, amely az új dolgozók bérezését szabályozza. Eszerint 6 hónapig előző munkahelyén elért bérénél nem kaphat többet az dolgozó. Itt ezt betartják?

— Mi, természetesen!

Méry Éva

Nagyüzemi málnatermesztés a homokon

Érdekes, Csongrád megyében eddig kevésbé ismert nagyüzemi kertészeti kultúrát honosítanak meg az üllési Kossuth Tsz gazdái. A tsz szakemberei megggyőződtek arról, hogy a málna, — amely Európa-szerte keresett exportcikk — a helybeli mélyebb fekvésű sováryabb homokokon is nagyszerűen díszlik. A múlt őszön előljárójában 10 kataszteri hold málnát ültettek. A telepítésben az ismert legjobb nagyüzemi módszereket alkalmazták. A gépi művelés biztosítása érdekében 240×40 centiméteres sor- és tőtávolságra rakták a bokrokat. Ha felnőnek a tövek, a nagyüzemi szőlőtelepekről ismert kordonos beton támberendezéseket alkalmaznak majd. Az előzetes kalkuláció szerint ez a málnatelep kataszteri holdanként évente 13—14 ezer forint jövedelmet biztosít majd a közösségnek.

A termelés és a falusi pártmunka

A közelgő zárszámadások, az egész évi gazdálkodás tapasztalatainak felmérése időszerűvé teszi, hogy termelőszövetkezeti pártszervezeteink azt is elemezzék: hogyan járultak hozzá az eredményekhez a pártirányítás, a pártmunka eszközeivel, milyen tanulságokat kell levonni a jövőre?

A gyakorlat meggyőzően bizonyítja, hogy *a termelés hatásos lendítőereje a pártszervezet eleven, sokoldalú közreműködése.* De az is köztudott, hogy tsz pártszervezeteink még igen sok fogyatékossággal küzdenek s eléggé kiforratlanok a szövetkezeti termelés pártirányításának módjai. A termelőszövetkezeti mozgalom győzelme óta sokszor elhangzott, tsz pártszervezeteink vezetői nem egyszer hallották, hogy *minden politikai munka végül is a gazdasági eredményeket segíti elő,* s fordítva: *minden gazdasági siker erősíti a politikai célokat.* Az egyes tsz pártszervezetekben azonban felvetődik a kérdés: a pártmunka milyen konkrét eszközei serkentsék a termelést?

A termelőszövetkezetek gazdasági vezetésének megerősítésére irányuló céltudatos káderpolitikai például jó hatással volt a tsz pártszervezetek fejlődésére is. A kihelvezett kommunista szakemberek többsége felismerte, hogy *a gazdasági vezetés fejlesztése csak a tsz pártszervezetek erősítésével haladhat előre.* A gazdasági vezetés, különösen a szakvezetés erősödése azonban az alacsonyabb képzettségű, s főleg alacsonyabb szakképzettségű párttitkárokban, pártvezetőségi tagokban sok helyütt bizonyos kisebbségi érzést is kelt. Úgy érzik: nem egyenlő partnereik a gazdasági vezetőknek.

Kitűnő módja a kisebbségi érzések eloszlatásának az, ha valamennyi tszbeli kommunista növeli gazdasági ismereteit, amely nélkül egyébként is mind nehezebben képes helytállni. Hiba volna azonban úgy gondolkodni, hogy majd csak akkor javul meg a termelés pártirányítása, ha minden párttitkár, vagy pártvezetőségi tag egyben agronómus is lesz. Ha ezek az elvtársak csak a saját ismereteikre, tapasztalataikra támaszkodva próbálnak együttműködni a gazdasági vezetéssel, akkor az a bizonyos kisebbségi érzés tartóssá válik. Ám ha az egész pártszervezet véleményének összegezésével, pártcsoportokban, a taggyűlésen kialakított állásponttal felvértezve ülnek össze a pártszervezet vezetői a gazdasági vezetőkkel — nem lesz többé kisebbségi érzésük.

A helyes pártirányítás egyik leglényegesebb feltétele a pártszervezet állandó, jó helyzetismerete, az, hogy világosan lássa a gazdálkodás gyenge pontjait, amelyek leküzdésére elsősorban kell mozgósítani a tagságot. A helyzet jó megismerésére és így megfelelő gazdasági elemzésre a tapasztalatok szerint azok a pártszervezetek képesek, amelyeknek a párttagok és pártonkívüli aktivisták segítségével eleven kapcsolatuk van minden kis gazdasági egységgel. Továbbá, ahol emellett a gazdasági vezetők beszámoltatása is a gyengeségek céltudatos feltárását és kijavítását szolgálja. A tsz pártszervezetek szakemberek bevonásával alapos vizsgálatot folytathatnak a gazdálkodás egy-egy részterületén, megvizsgálhatják például a gépcsoportok munkáját, a tejtermelést stb.

Elképzelhetetlen a pártmunka gazdasági feladatainak jó megoldása az alaposan előkészített, rendszeresen megtartott alapszervezeti taggyűlések nélkül. Ezt még gyakran szem elől tévesztik a tsz-ek kommunistái. A gazdálkodási tapasztalatok, a javaslatok megszívlelése vezethet csak arra, hogy megfelelő határozatok szülessenek az időszerű gazdasági feladatok megoldására.

Az alapszervezeti taggyűléseknek azonban más szerepük is van a termelőszövetkezetben. A pártdemokráciának ez a fontos megnyilvánulása *kovász, magja legyen a szövetkezeti demokráciának is.* Ha a taggyűlés eleven viták szókimondó bírálatok, hasznos indítványok színtere, akkor lehetetlenség, hogy a termelőszövetkezet közgyűlésén ennek ellenkezője történjék. S az előttünk álló közgyűléseken, ahol a zárszámadás, a tervkészítés kerül napirendre, különösen szükség lesz a tagság közreműködésére, az észrevételekre, a javaslatokra.

Az eddigi tapasztalatok világosan tükrözik, hogy *a tsz pártszervezet gazdaságszervező munkáját nem lehet az egyéb politikai és szervezeti tennivalóktól elszigetelten végezni.* A termelési agitáció valamint a helytelen nézetek, a maradi szemléletek ellen folytatott felvilágosítás időnként és emberenként nem egyformán kerül előtérbe, de állandó és szervesen összetartozó feladatok s mindegyik kihat a termelésre is, a szocialista öntudat fejlődésére is. Ide kívánkozik az is, hogy a munkakedv erősítésének is egyaránt feltétele az anyagi érdekeltség fokozása, valamint az erkölcsi ösztönzés, a dicséret, az elismerés kifejezése. Ez utóbbiról mostanában, sajnos, kezdenek elfeledkezni sok termelőszövetkezetünkben.

A termelés sokoldalú és hatásos segítése a termelőszövetkezeti pártszervezetek elsődleges feladata. *Azok a termelőszövetkezeti pártszervezetek dolgoznak jól, ahol minden kommunistának konkrét termelési pártmegbízatása van,* ilyen konkrét pártmegbízatás célja lehet, hogy például az egy tehénre tervezett tejtermelési átlagot mennyivel teljesítsék túl, s mennyivel emeljék a tej zsírtartalmát. A búza, a szemes kukorica termés növelése és a jövedelem növekedése nem választható el attól, hogy mennyien tanulnak a különböző tanfolyamokon, hány tsz-akadémia működik stb. A jó eredmények attól sem függetlenek, hogy a szocialista brigád mozgalom szívügye-e a pártszervezetnek s attól sem, mennyi tagjelöltet vesznek fel. Már sok jó tapasztalat, kezdeményezés áll rendelkezésünkre a szövetkezeti gazdálkodás pártirányításában. Érdemes ezeket az eddiginél gyorsabban elterjeszteni.

FEHÉR JÁNOS

Hálóval „lövik" a nyulakat

Etetik a vadakat — Orvvadászok garázdálkodnak

— Sok a hó, nehéz körülmények között van a vadállomány — állapította meg újabb ellenőrző útjáról Szegedre érkezve Varga József, a Csongrád megyei erdészeti és vadászati felügyelő.

Az őzeken, nyulakon, fácánokon segítenek azonban a megyében működő vadásztársaságok. Csongrád megye az ország apróvadban egyik leggazdagabb vidéke, s nem engedik, hogy tizedelje a hideg tél.

A 28 vadásztársaság vadőrei rendszeresen gondoskodnak az őzek, nyulak és fácánok etetéséről. Főként ott, ahol a vadak járnak, etetőhelyeket alakítottak ki: az őzeknek tetős, a fácánokrak féltetős alkalmatosságokat. A vadak így táplálékhoz juthatnak, egyébként a nagy hótakaró miatt sok éhen pusztulna közülük. Még így is legyengül azonban a vadállomány, és több — a gyengébb szervezetű — elpusztul.

A fácánokat nem kapják már puskavégre, mert vadászatuk január 5-én befejeződött. A megye vadásztársaságai 2800 fácánt élve fogtak be, s 16 ezer darabot lőttek ki. A lőtt fácánok részben helyi fogyasztásra kerültek, részben pedig a MAVAD útján Svájcba és Franciaországba is szállították.

A nyulak vadászati tilalma január 26-tól kezdődik. A nyulak lövése már most is szórványos, helyette élve fogják el a tapsifüleseket. Az élő nyulakat gondosan ketrecbe zárva külföldre szállítják, ahol a nyúllállomány vérfrissítésére használják őket. Nyulat élve a különleges hálókkal a megye egész területén a vadásztársaságok összesen 2 ezer darabot »lőnek«. A szegedi Felszabadulás Vadásztársaság 1200, a Szegedi Táncsics Vadásztársaság pedig 500 élőnyulat ad át a MAVAD-nak. A szentesi Új Barázda Vadásztársaság szintén nagy számmal szállít élő nyulat, s eddig a hálókkal több százat zsákmányoltak.

Csongrád megye vadállománya a kemény telet számottevő veszteség nélkül átvészeli, s ez — amint a vadászati felügyelő megállapította — annak köszönhető, hogy a vadásztársaságok, illetve a vadőrök nagy gondot fordítanak az őzek, nyulak és fácánok etetésére. Jelentősek azonban azok a károk, amelyeket a vadállományban az orvvadászok tesznek.

A legkülönfélébb módon ejtik zsákmányul az időjárás által megviselt, legyengült vadakat a lelkiismeretlen emberek. A nyulak, fácánok, sőt még az őzek is gyakran keresik fel a kertek tájékát, az utak mentét, hogy ott táplálékhoz jussanak. Az orvvadászok hurokkal, különféle rugós készülékekkel pusztítják az állományt. Török János, a deszki vadásztársaság vadőre például még élő őzet szabadított ki a hurok-csapdából, melyet orvvadász helyezett el.

Orvvadászaton érték tetten Táborosi Ferenc, Sándorfalva, Szaporhegy 45. szám alatti lakost. Halász István, Ferencszállás, Felszabadulás útja 169. szám alatti lakos drótházóval fogta be az aprócsvadat. A szőregi ktsz műszerész részlegének több dolgozója rugós csapdákat készített, s azokat helyezte el. S többen mások is pusztítják a vadállományt.

Az orvvadászok megérdemlik, hogy felelősségre vonják őket.

NAPIRENDEN:

Miért állnak sorban az OTP-nél?

Ezekben a napokban Szegeden az OTP-fiókokban, a Széchenyi téri központban és a postahivatalokban is — ahol takarékbetéttel foglalkoznak — 40—50 ember várakozik.

S ilyen helyen elég egy-két türelmetlen ember és máris parázs hangulat alakul ki.

— Azt hiszik ezek, lopjuk mi a napot?

— Mi lenne, ha mi is így dolgoznánk?

— Érdemes takarékoskodni ennyi bosszúság mellett?

Ilyen és ehhez hasonló megjegyzéseket hall az ember ötperces várakozás után. Aki nagyon unatkozik, annak ajánlom az OTP-fiókok életének tanulmányozását. Nagyon érdekes.

A pulton kívül türelmetlen ügyfelek, a másik oldalon pedig a hangyaszorgalmú OTP-hivatalnokok dolgoznak. Az is feltűnhet a szemlélőnek, hogy a pult másik oldala is túlzsúfolt. Példaként csak a Széchenyi téri központi irodát említsük. Asztal asztal mellett, de van olyan is, amely mögött ketten ülnek. A számoló- és írógépek leírhatatlan zajt keltenek. Egyszóval nem a legideálisabb munkahely. Azon csodálkozom egyáltalán, hogy tudnak dolgozni ilyen körülmények között — pénzzel és számokkal — az alkalmazottak.

És ugye a kedves ügyfél gorombáskodhat, de az OTP dolgozói udvarias előzékeny magatartásukról híresek.

A kép bábeli, de a kérdés jogos.

Miért kell félórákat, órákat várakozniok a takarékos embereknek, akik a betétkönyv összegét akarják növelni, vagy éppen a megtakarított pénzt felvenni?

Ezt a kérdést tettük fel a legilletékesebbnek, Birling Józsefnek, az Országos Takarékpénztár Csongrád megyei fiókja vezetőjének, aki a következőket mondta el.

— Az OTP Csongrád megyei fiókjai túlzsúfoltak. Korábban például a Széchenyi téri irodában mindössze 18-an dolgoztak, jelenleg a hivatalnokok száma 66. A többi fióknál is hasonló a helyzet, mert igen megszaporodott a munka. Az Aradi vértanúk terén például nincs minden dolgozónak külön íróasztala. A túlzsúfoltság miatt a munkát megkönnyítő gépeket sem tudják beállítani.

— Az év eleji nagy forgalmat az idézi elő, hogy a betétkönyv-tulajdonosok az egész évben megtakarított pénzük kamatát íratják az összeghez. Szokás Szegeden, hogy mindenki igyekszik ezt az év első napjaiban rögzíteni, pedig a későbbi időpontban sem változik az összeg, s mindenki megkapja a pénze után a kamatot. Egyébként is, kinőttük már a cipőt, 1962-höz viszonyítva tavaly csaknem megduplázódott forgalmunk. Ahhoz, hogy ügyfeleinket ideális körülmények között szolgáljuk ki, megfelelő helyiségekre lenne szükségünk. Igaz, nem jó várakozni, de a jelenlegi helyzetben türelmet kérünk ügyfeleinktől.

H. Zs.

Szakmunkásvizsga a Haladás Tsz-ben

Az I. kerületi tanács mezőgazdasági csoportja és a Haladás Tsz vezetői idén először szerveztek szakmunkásképző tanfolyamot. A szövetkezet vezetői messzemenően támogatják a nagyszerű kezdeményezést, és a téli hónapokban biztosítják a szövetkezet továbbtanuló tagjai részére a megjelenést a tanfolyamon.

Fiatalok, idősek ülnek délutánonként a József Attila telepi iskola padjaiba. Tegnap fontos határkőhöz érkezett a tanfolyam. Az első év tanulmányaiból kellett számot adnia a 20 hallgatónak Szmolenszki Józsefné, az I. kerületi tanács mezőgazdasági főelőadója előtt. A vizsga jól sikerült. Január végén a hallgatók valamennyien a második évet kezdik. Mire a tavaszi mezőgazdasági munkák megkezdődnek, újabb vizsgát tesznek. A tervek szerint a tanfolyam 30 hallgatója 1964 végén kap szakmunkás-bizonyítványt.

Különleges hagymacsomagolás exportra

Svédországi kereskedelmi cégek megrendelésére 18 vagon vöröshagymát csomagolnak most különleges gépesített eljárással a szatymazi Tranzit telepen. Mielőtt az osztályozott hagymákat 20 kilogrammos egalizált netz zsákokba raknák, először egy hurkatöltőhöz hasonló gépbe öntik, amely aztán egy végtelen hosszúságú hurkabőrbe továbbítja a hagymákat. A hálószerű, hagymával töltött »óriáskígyó«-t azután minden harmadik hagyma után elvágják, s az így nyert aprócska zsákok nyílásait fémvignettákkal zárják le. Azután a pici hagymás zsákokkal rakják tele a nagy 20 kilos zsákokat.

A svéd megrendelők maguk kötötték ki ezt a különös csomagolást. A makói hagymát ugyanis Svédországban önkiszolgáló üzletekben hozzák forgalomba, s ilyen csomagolás mellett nem kell a vevők számára külön-külön megmérni az árut. Mindenki annyi »Hungarofrukt Hungaria« címkés kis hagymás zsákot választ magának, ahányat akar.

Bizony nem ártana, ha az effajta csomagolási módot a hazai önkiszolgáló boltokban is alkalmaznák.